

Sermo

eras. quātū magis quia dixit tibi tunc lauare et mundaberis. Si possibile eēt iam omnes debetis hodie confiteri. vt haberetis partem de beneficiis ecclesiasticis. Iōo dixit Iohes concordans cum figura dicta. Si confiteamur peccata nostra fidelis et iustus est deus vi remittat nob̄ peccata nra. et emūder nos ab omni iniquitate. s. Ioh. s. Abodo scitis i quib⁹ opibus debetis h tempus sanctū expendere. Deo grās.

Feria q̄nta post diem Cinerū sermo.

Ego veniam et sa
nabo eum. Matth. viii. Conclusio ē et doctrina generalis i sancta theologia q̄ in qualibet conuersione peccatoris d̄ mala vita ad bonam. de culpa ad gratiaz. de vicio ad virtutem. in tali cōuerstione si sit vera semp de us p̄sentialiter venit per ḡram. nec ad talem cōuerstionem sufficit posse alicui⁹ creature. s. bonit̄is vel angeli. quia sine me nihil potest facere. Ioh. xv. Conclusio est omniū theologor̄. Et hec conclusio potest declarari per regulā ad generalem cōuerstionem et redēptionē mundi ad quā ip̄e deus venit p̄sencialiter. quia nullus ali⁹ fuit set ad hoc potens vel sufficiens. Quēadmodūz in magno hospitali in quo iacēt multi infirmi d̄ infirmitate incurabili. oportet q̄ ad curādū eos veniat magnus medicus. Sic omnes eramus decumbentes in hospitali huius mūdi magnis infirmitatibus peccatoruz propter quod de studio paradiſi venit ille magnus medicus practicare. et infirmos curare. Iōo Aug⁹ sup illo verbo Matth. ix. Non veni vocare iustos: s̄ pecatores. dicens: De celo ad nos venit medicus magnus. quia per totum mundū facebat egror⁹. Hoc ergo q̄ ad redēptionē vniuersalē necessarius fuit eius aduentus. Sic dico q̄ in cōuerstione peccatoris oportet ip̄m venire p̄sencialiter. quia nullus ali⁹ esset sufficiens. Iōo dauid in spiritu p̄phetie intelligens istam conclusionē et doctrinaz de aduentu eius regratiā deo dicit anime sue in ps. cij. Benedic anima mea domino: et omnia que intra me sunt nomini sancto eius. Benedic anima mea domino et noli obliuisci omnes retributiones eius. Qui ppiciat omnibus iniquitatibus tuis q̄ sanat omnes infirmitates tuas. Iōo quādo ille centurio de quo loq̄tur euāgeliū hodiernū supplicabat christo vt veniret ad curandum seruitore suū. Respōdit christus. ego veniā et curabo eum. Sed quare dixit veniam. q̄r non iuit nec ire intendebat. nūqđ dixit mendaciū. Respōdeo q̄ s̄m doctores quando deus curabat aliquē i corpore etiam curabat in anima. quia dei p̄fecta sunt opera. Ideo dicebat ip̄e totuz hominē sanum feci. Ioh. viii. Totum. id est. in corpe et anima. et nisi ip̄e veniat p̄ gratiam nulla anima potest curari. Ideo pp̄ter

hoc dixit. ego veniam. non per p̄sentia corpora le. sed per ḡram sp̄ualem et curabo eum. Cū ergo christus sit medicus p̄prius et imediat⁹ ip̄i⁹ anime peccatricis videam⁹ quomodo curat ani mā infirmā. Ista materia est multū subtilis. Iōo declarabo vobis eā per similitudinē medici corporalis: q̄ in curatiōe corporis facit seprē. Hoc bonus medicus primo vult videre infirmū qui cōmuniciter iacet in camera clausa et obscura. Se cūdō medic⁹ accedit lucernā et respicit ei⁹ faciē in q̄ cognoscit interiorē dispositionē.

Primo facies eius inspicit.

Scđo pulsus tangit.

Tertio urina attendit.

Quarto dieta p̄cipit.

Quinto syropus imittit.

Sexto purgatio tribuit.

Septimo refectio p̄cedit.

Omnia ista per ordinē seruat christ⁹ medic⁹ celestis in curatione antine peccatis. At p̄mo vult videre faciem. id ē. dispositionē peccatoris. q̄ iacet in camera obscura culpe in lecto peccati. nec videt periculum demoniorū qui eum obseruāt. Quia si peccator videret clare bona q̄ per peccatum amittit et mala que incurrit. et periculū i quo est. statim exiret de peccato. Iōo dixit dauid loquēdo de peccatorib⁹ in ps. lxxxj. Nescierūt neq̄ intellexerūt i tenebris ambulant et. Hoc cum dicit. nescierūt bona sc̄z q̄ p̄diderūt. neq̄ intellexerunt. s. mala que incurruunt. in tenebris ambulant. sc̄z non videntes periculū in quo sūt sc̄z cādendi in infernum si tunc morerent. Sz quādo venit xp̄s accēdit lucernā sue misericordie quam ponit corā facie. i. p̄scia peccatoris ip̄am illustrādo ut sua peccata cognoscat. An religiosus dicit. Omiser tot anni sūt et. Idē de clericis et laicis tunc illustrat radio diuine misericordie qñ cognoscit suā malam vitā et peccata q̄ fecit. Iōo scriptura dicit. Lucerna dñi spiraculuz hois qui inuestigat oīa secreta vētris. id ē. mentis. Ioh. xx. Hanc practicā fuit christ⁹. et fuit in curatiōe beati petri q̄ in nocte sue passionis cū abnegauit xp̄m in p̄ma abnegatione nō cognouit p̄cūm. q̄r iacebat in obscura camera. nec i scđa nec i tertia. Sz dicit textus q̄ gall⁹ cātauuit. Et p̄uersus dñs respergit petrū. Et recordatus ē petrus ubi qđ dixerat ei ih̄s. Prūsq̄ gallus cantet ter me negabis. Etegressus foras fleuit amare. Luce. xxij. Nota q̄ xp̄s nō respergit petrū in p̄ma negatiōe nec in scđa. sed post tertia postq̄ gallus cātauuit. Sed q̄re tunc magis ip̄m respergit q̄ ante. Dicit beatus Greg⁹ i moral. q̄ gallus gātans sīgt p̄dicatorem dupli ci rōne. Prima quia gallus ante cātēt excitat se cum alis seip̄m p̄cutiendo. Sic p̄dicatorm p̄mo debet seip̄z excitare duabus alis seip̄m excutiendo et p̄cutiendo. primo debet a peccato cauere. scđo debet bonā vitā p̄tinuare

Feria sexta post Litterum

Quia si vult aliis predicare humilitatem videat quod ipse non sit superbus. et sic de aliis. Ideo dicit apostolus Non enim audeo loqui aliquid eorum quod per me non efficit Christus. Roma. xv. Id est Lastigo corpus meum et in Finitute redigo. ne forte cum aliis predicae crimen ipse reprobis efficiar. scilicet Cor. ix. Sed ratio est. quod gallus fortius et sepius cantat in fine noctis a propinquante die. Ita predicatorum fortius et sepius debet predicare. modo in fine noctis huius vite apropinquante die iudicium. Et nota hic quomodo deus fecit multas questiones Job inter quos fuit ista die. Quis posuit in viscere hois sapientiam. vel quis dedit gallo intelligentiam. Job. xxxvii. Non loquitur de gallo aiali. sed de predicatore spirituali qui debet habere sapientiam cauedi a peccatis. et tenedii bonam vitam et intelligentiam predicationis: maxime modo secundum in fine noctis. vi gentes surgant de peccatis. Qui ergo gallus cantat predicationem. scilicet predicatorum. sicut Christus respicit nos illuminando. Tunc habetis cogitationem et recordationem de peccatis. Ecce ergo primum opus medicinalis cure domini nostri Iesu Christi. Sed opus medicinalis corporis est pulsus tactus. Sic et Christus et hoc in cordis contritione. Nam contrito est quodam medicinalis tactus manus Christi uena cordis. Et sicut medicus tangit pulsum cum tota manu. sed uno digito singulariter sentit. sic etiam Christus cum manu sue misericordie que manus habet quinque digitos. id est. quinque motuia contritionis tangit pulsum. Et primus est timor damnationis eterne quem est pollex. quod contiger peccatores ab isto incipiunt contritionem secundum timorem. Secundus est dolor predicationis. quod ex peccatis predictis totum meritum instantem quod si tunc morerentur. nihil sibi valerent bona que fecit. Ideo plorat sicut mercator qui predidit. Tertius est damnatio. quod predidit hereditates paradiisi. quater tristitia et quomodo esset regis primo genito dolor. si culpa sua prediceret hereditates regni. Quartus est quando principaliter cogitas quod peccando offendisti creatorem tuum quem tu bona tibi dederat. Quintus cogitando quoniam effectus est ex peccatis inimicus angelorum et omnium ciuium celorum. ac si omnes huius ville essent tui inimici capitales. peior est illa inimicia. Patet ergo quod vera contritio non est nisi quodam medicinalis tactus diuine manus. Hoc est autoritas. Abi amari indignatione spiritus mei. Ideo manus domini erat mecum confortans me secundum dando contritionem. et propositum non redeundi ad peccata. Ezechiel. iiiij. Ideo confessores in fine confessionis debent interrogare et dicere. Dispicet vobis etiam illa peccata et habetis propositum non redeundi ad ea. Si dicit. non. non est absolutus. Tertio attenditur uirina. nam in aqua medicus cognoscit infirmitates et corporis dispositionem. et ecce hic oris confessio. nam per confessionem ostendit et monstrat interior dispositio peccatoris. Confessio est sicut uirinale in quo uirina peccatoris sentens ab interiori exiens ostenditur

confessori. et ibi infirmitates aie cognoscuntur. Sed requiritur quod uirinale sit clarum. id est. clare confiteatur peccata sua. Nota contra illos qui palliate et excusantes se sentent accusando alios. oportet enim clare ostendere uirinam male uite confessori. se fortiter accusando seruata veritate. Ideo do vobis filium ne velitis facere confessionem vestram cum illis confessionalibus ordinatis et in picturam. quod ibi est duplex error. Primo accusando se de peccatis que non fecit quod est peccatum mortale mentiri in confessione. Secundo quia per illas generalitates multa peccata absconduntur. Ille confessiones solum sunt ad memorandum peccata. sed non ad confitendum. Item requiritur quod os uirinalis sit clausum. scilicet ne in confessione vestra reueletis peccatum alterius. immo quod si aliquis peccauerit cum sorore vel filia auertat se et querat confessorem qui non cognoscat filiam vel sororem ne peccatum publicetur. Si autem non inuenit talis confessorem debet sic facere et dicere. Pater ego peccauim cum una multa mihi propinquaque. ista est mens beati Thomae. in iiii. dis. xvij. scilicet huic fama alterius in confessione. De ista confessione est autoritas figurativa. Ait Iosue ad Achab. Fili mi da gloriam deo Israel et confitere. atque indica mihi quid feceris me abscondas. Respedit Achab Iosue et dixit ei. Vere ego peccauim domino deo Israel. et sic feci. Iosue. vii. Nota cum dicitur fili. Hic habet exemplum confessores ut loquantes dulciter peccatori. Et ideo apostolus. Si preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto. vos qui spiritales estis instruite habuimus in spiritu lenitatis. ad Gal. vj. et loquitur confessoriibus. Secundo dicit. da gloriam deo Israel. quia honor que fit confessori. deo fit. quia confessor habetur loco dei. Nota contra illos qui ambulando volunt pisteri sicut si tripudiarentur. Quarto dieta precipit cognita infirmitate hoc sit in vita restrictione et abstinentia a peccatorum occasione. verbi gratia. Nam dieta quod dat Christus mediante confessore superbo vano et posso est quod humilietur. Ideo de muliere vana. et sie de aliis peccatis luxurie. avaricie et cetera. Nota contra aliquos confessores qui nesciunt dare nisi dietam missarum. cuilibet morbo aponuntynas medicinaliam. Nota etiam contra illos qui nolunt tenere dietam datum a confessore pro sanitate corporis. Ideo apostolus. Charissimi obsecro vos abstinetem a carnalibus desideriis quod militant aduersus animam. scilicet Pet. iiij. Quinto syropus immissus hoc sit in grata et deuota oratione. Syropus est dulcis. sic dulcis est et oratio. Nunquam videretur tibi dulce si omni hora posses loqui cum rege vel papa. Cum Christo rege et papal loquenter homo in deuota oratione. Et ideo respodet iuxta modum dandi solitatem illuminatiōes bonū. propositum. et istis filiis. Sed multi sunt surdi qui non audiunt.

Bermon

I

S; David propheta audiuit. ideo dicit in oratione in ps. cxvii. Quam dulcia fauibus meis eloqua tua super mel ori meo. Secundo syrop² recipitur de mane & de sero in certa mēsura. Sic debet fieri oratio deuota mane & sero & in certo numero scilicet tot Pater noster. & tot Ave maria tē. Tertio syropus recipitur cum aqua calida mixta. Sic etiam quādō in oratiōne deus dat aliquas lachrymas tē. De quo dicit. potuſ da bis nobis in lachrymis in mēsura. ps. lxxix. De isto dicit christus. Oportet semper orare. i. omni die scilicet mane & sero & nō deficere. Lu. xvii. Sexto purgatio tribuit. Hoc sit in ablitorum restitutione & iniuriarū remissionē. Purgatio enim amara expellit humores corruptos super fluos & emittit eos. Purgatio datur cōtra cole ram. & significat q̄ debemus remittere iniurias propter deum. claudere oculos. Dicant gentes quicquid voluerint. necessariū ē restituere iniurū. tu latro habes aliquid de furto in domo vel tu usurarie. vel tu manumissoz. tu iudex. tu aduocatus. tu mercator. vel tu clericus. si cuſ symonia obtinuisti beneficium. necessaria est vobis purgatio restitutionis si vultis saluari. & idō dicitur. Non enī dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum. Regula est tam theolo. q̄ iuristarum. xliij. q. vij. Si res. Certe diceret aliq̄s Ista purgatio amara est. alic medicine satis placent mihi. Remediu contra istam amaritudinez est gustare siue mordere i una pte malipunici amari quod fit cogitando acerbitate eterne dānationis. & mortem per quam vi vel gratis te oportet dimittere omnia que habes. Elius est modo dimittere meritorie restituendo. An hiero ad paulinū vlt. cap. Facile cōtemnit omnia qui semper cogitat se esse moriturū. Cum remedio huius cogitationis leuiter recipitur purgatio restitutionis. vnde apostolus. Reddite omnib² debita & nemini quicq̄z debeat is Roma. xliij. Se primo refectione cōceditur quādō pro cōfortatiōe dantur carnes non de bove vel de vacca. sed de pullo. & hoc sit i eucharistie cōmunione. quia facta restitutiōe homo potest cōmunicare & comedere agnum filiū illius benedictē ouis virginis marie. Caro est delicatissima & bibitur vinū scilicet eius sanguis que intra hostiam continen̄t. Unde ip̄met dicit. Caro mea vere est cibus et sanguis meus vere ē potus. qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem in memenan̄ & ego in illo. Job. vij. Sicut enim corpus infirmi confortat in refectione. sic anima in digna cōmunione. q̄z sicut infirmo esset mors aī purgationē comedere carnes. ita peccatori aī restiutionē cōicare. Ecce ergo dicit. Ego veniam & curabo eum qđ est thema. Deo grās.

Feria sexta post Lineri. fmo. j.

Attēdite ne iusti-
ciam vestram faciat is coram hominib⁹. Matth. vij. thema est verbum christi ausando nos dicendo. Attēdite ne tē. Domin⁹ ih̄s christus in hoc themate vocat penitentiam iusticiā. Et etiam cōsuetudo in sacra pagina tam in veteri q̄z in nouo testamēto q̄ ve ra penitētia dicitur iusticia. Ratio. quia per penitentiam homo facit veram iusticiam de se & omnibus bonis ex quib⁹ cōmuniciter peccauim⁹ que sunt tria. scilicet corpus materiale. anima ratiōnalis. substantia temporalis. Penitētia enim si vera est debet facere iusticiam & punitionē de his tribus. Et pmo facit iusticiam de corpore ie tūnia. vigilias. disciplinas. peregrinationes & ip̄m affligendo. quia eius inclinatiōe multa peccata cōmittimus. Et ideo deus faciet iusticiā d corpore in inferno p illos malos ministros. Homo per penitētia debet hic facere iusticiā. Hoc pugilegium fecit deus singulariter humane natu re q̄ quēlibet fecit iudicem in causa ppria. Et si homo facit iusticiā de se ip̄o est pientus. Ecce p uilegiū. Si nosmetipſos iudicaremus nō vtiqua a domino iudicaremur i corpore nostro. j. Cor. xj. Ideo quando anima penitentis que fecit iusticiam venit coram christo ad iudicium & accusatur a demonibus. tunc anima respondet dictū dāvid in ps. cxvij. Feci iudicium et iusticiā nō tradas me calūniantibus me. Item penitētia d anima. Multa peccata sunt intra animā per cogitationes malas. per odium. rancorem. maliciam. per malam voluntatē. vel per errores. & falsas opiniones. Sed penitētia facit iusticiaz per deuotas orationes quasi animaz suspendendo vinculo orationis deuote. que per collum trās̄it verbaliter cuius caput ligatur i pede cathedre christi. quasi dicendo. Domine ex quo ego sum iudex in causa propria suspendendo animā meā tē. ne vos eam suspendatis in furca inferni tē. Tertio penitentia facit iusticiam de bonis temporalibus que fuerunt tibi occasio peccāti faciendo furtū secreta. rapinam. usuram. exactiōnes superfluas recipiendo precium laborū seruorum retinendo. vel bona ecclesie vel defūctorum non soluendo decimas. p̄micias tē. Penitentia autem facit iusticiam. scilicet restituendo. Patet ergo q̄ vera penitentia non est nisi iusticia. Ideo dicit si impius egerit penitētia ab omnibus peccatis suis que operatus ē. & fecerit iudicū & iusticiā vita viuet & nō morietur omniū iniquitatuz eius quas operatus est nō recordabor in iusticia quā operat̄ est viuet Ezech. xvij. Se ista iusticia scilicet vera penitentia loquitur thema cum dicit. Attēdite ne iusticiaz vestrā. id est penitentiaz faciat is coram hominib⁹. Patet ergo thema. Quō sit aut̄ cauēdū ne iusticia peni-